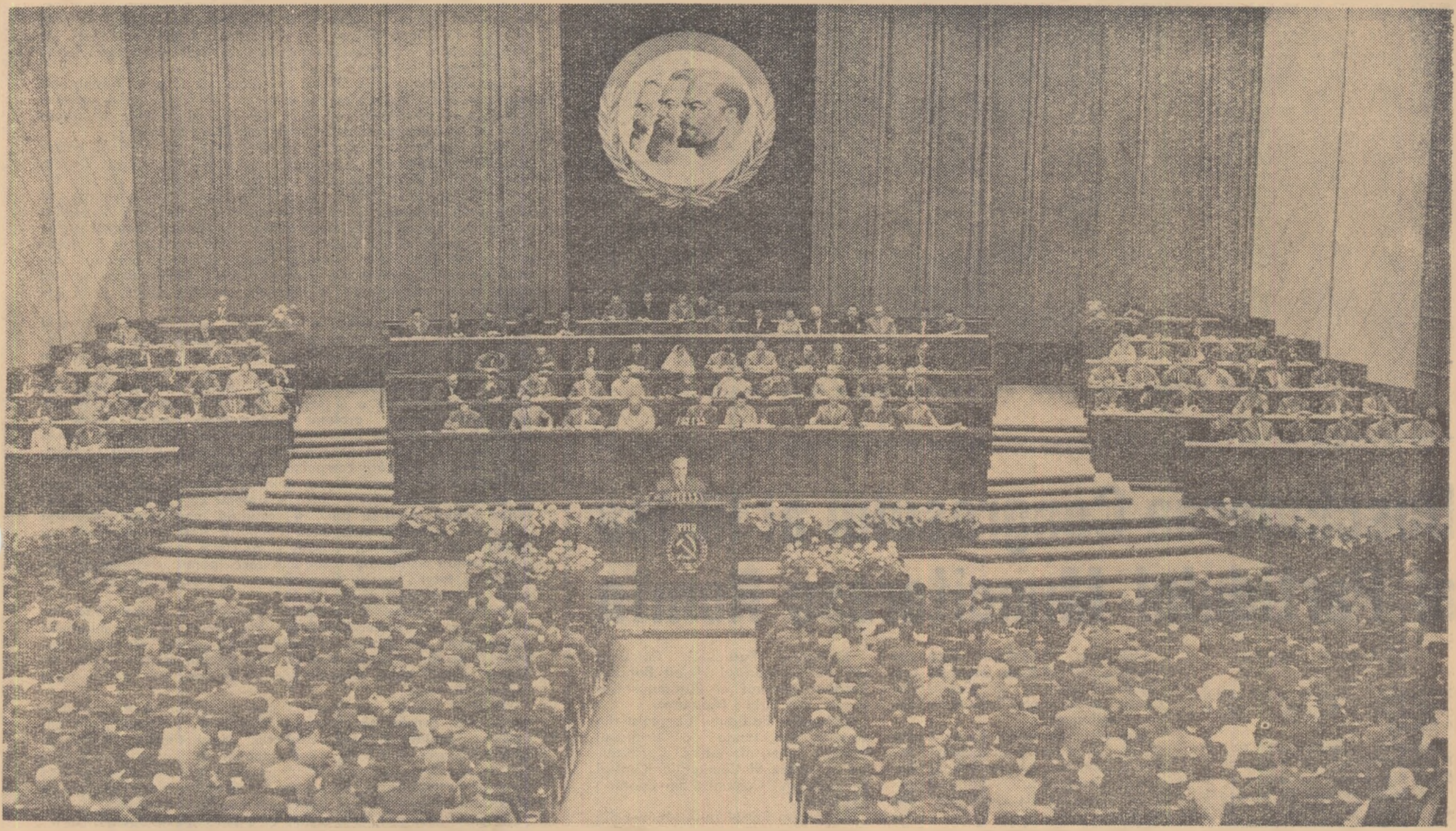
Slavă Partidului Muncitoresc Romîn, conducătorul încercat al poporului, organizatorul și inspiratorul victoriilor noastre!

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 25 (757) * sîmbătă 25 iunie 1960 * 8 pagini 30 bani

Prezidiul Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Mulțumim din inimă partidului

Cu o nețărmurită bucurie a întîmpinat întregul nostru popor, tineretul și copiii, cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Cîntecele și cuvintele de recunoștință pentru cel care ne călăuzește pașii spre desăvîrșirea socialismului și mai departe spre comunism, au izvorît din adîncul inimii și frumusețea lor a fost țesută din firele de aur pe care le numim faptele și munca de fiecare zi. Ele au strălucit în șarjele de oțel și în valurile holdelor nesfîrșite, în cele peste 65.000 de propuneri făcute de oamenii muncii care au participat la dezbaterea proiectului de Directive ale Congresului.

În această atmosferă de primăvară inundată de lumină și entuziasm s-a deschis, în dimineața zilei de 20 iunie, în sala congreselor din Palatul Republicii cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Pe lîngă delegații aleși și invitații sosiți din toată țara, în sală se aflau delegația gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești frățești din 46 de țări.

Raportul C.C. al P.M.R., prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a vorbit pe larg despre activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, despre planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și despre schița planului economic de perspectivă pe 15 ani.

Subliniind rezultatele strălucite obținute în activita-

(Continuare în pag. 3-a)

Deschiderea Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Luni 20 iunie, la ora 9, în sala congreselor din Palatul Republicii s-a deschis cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La Congres iau parte delegații aleși de organizațiile de partid din întreaga țară.

In sală se află de asemenea, ca invitați, fruntași în muncă din industrie și agricultură, activiști de partid și de stat, oameni de știință și cultură, ziariști romîni și străini.

La lucrările Congresului participă, în calitate de invitați, reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești frățești din 46 de țări.

Delegații întîmpină cu aplauze prelungite pe tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Ianoș Fazekaș, la intrarea lor în sală.

Delegații la Congres salută cu aplauze puternice delegațiile partidelor comuniste și muncitorești frățești.

In sală răsună chemările: Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn în frunte cu Comitetul său Central! Trăiască cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn! Trăiască puternicul lagăr al țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică! Trăiască unitatea și coeziunea partidelor comuniste și muncitorești!

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej rostește cuvîntul de deschidere a Congresului:

Tovarăși și tovarășe,

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn declar deschise lucrările celui de-al III-lea Congres al partidului și salut călduros pe delegații la Congres.

In mijlocul nostru se află delegații ale partidelor comuniste și muncitorești din 46 de țări. Ingăduiți-mi să salut în numele Congresului pe scumpii noștri oaspeți. **(Aplauze puternice, urale).**

Salutăm din toată inima delegația gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. **(Aplauze puternice, urale).**

Salutăm cu căldură:

Delegația Partidului Muncii din Albania, în frunte cu tovarășul Hysni Kapo, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist Bulgar, în frunte cu tovarășul Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Cehoslovacia, în frunte cu tovarășul Antonin Novotny, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele Republicii Cehoslovace; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist Chinez, în frunte cu tovarășul Pîn Cijen, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, membru al Secretariatului Comitetului Central; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Muncii din Coreea, în frunte cu tovarășul Kim Cian Man, vicepreședinte al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, membru al Prezidiului Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Socialist Unit din Germania, în frunte cu tovarășul Walter Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Popular Revoluționar Mongol, în frunte cu tovarășul Dugursurun, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în frunte cu tovarășul Edward Ochab, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, în frunte cu tovarășul János Kádár, prim-secretar al

(Continuare în pag. 2-a)

O caldă stringere de mină a tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și N. S. Hrușciov.

Deschiderea Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

(Urmare din pag. 1-a)

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar ; (Aplauze).

Delegația Partidului celor ce muncesc din Vietnam, în frunte cu tovarășul Le Duan, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Comunist din Algeria ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Argentina, în frunte cu tovarășul Paulino Alberdi, membru al Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Argentina ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Austria, în frunte cu tovarășul Friedrich Hexmann, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria ; (Aplauze)

Delegația Partidului Comunist din Belgia, în frunte cu tovarășul Georges Glineur, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Belgia, prim-secretar al Federației de partid din Charleroi ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Marea Britanie, în frunte cu tovarășul Peter Kerrigan, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Marea Britanie ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Chile, în frunte cu tovarășul Luis Corvalan, secretar general al Partidului Comunist din Chile ; (Aplauze).

Delegația Partidului Progresist al poporului muncitor din Cipru, în frunte cu tovarășul Ezechil Papaioanu, secretar general al Partidului Progresist al poporului muncitor din Cipru ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Columbia, în frunte cu tovarășul Filiberto Barrero, membru al Comitetului Executiv, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Columbia ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Socialist Popular din Cuba, tovarășul Kalcines Ramon, membru supleant al Biroului Executiv al Comitetului Național al Partidului Socialist Popular din Cuba ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Danemarca, în frunte cu tovarășa Petra Peterssen, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Danemarca ; (Aplauze).

Delegația Partidului Muncii din Elveția, în frunte cu tovarășul Etienne Lentillon, membru al conducerii Partidului Muncii din Elveția ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Finlanda, în frunte cu tovarășul Ville Pessi, secretar general al Partidului Comunist din Finlanda ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist Francez, în frunte cu tovarășul Leo Figueres, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Germania, în frunte cu tovarășul Alfred Kubin, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Germania ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Grecia, în frunte cu tovarășul Apostolos Grozos, președinte al Comitetului Central al Partidului Comunist din Grecia ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din India, în frunte cu tovarășul Bhupesh Gupta, secretar al Consiliului Național al Partidului Comunist din India ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Indonezia, în frunte cu tovarășul Djokosudjono, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Indonezia ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist Italian, în frunte cu tovarășul Arturo Colombi, membru al conducerii Partidului Comunist Italian ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Comunist din Irak ; (Aplauze).

Delegația Partidului Popular din Iran, în frunte cu tovarășul Tabary Ehsan, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Popular din Iran ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Izrael, în frunte cu tovarășul Samuil Mikunis, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Izrael ; (Aplauze)

Delegatul Partidului Comunist din Japonia, tovarășul Itaru Yonehara, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Japonia ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Liban, în frunte cu tovarășul Hassan Kraytem, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Liban ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Luxemburg, în frunte cu tovarășul Dominique Urbany, secretar general al Partidului Comunist din Luxemburg ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Comunist din Maroc, tovarășul Ali Yata, secretar general al Partidului Comunist din Maroc ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Norvegia, în frunte cu tovarășul Henry Hoff, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Norvegia ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Comunist din Olanda, tovarășul Pieter Bakker, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Comunist din Siria, tovarășul Haled Bagdaș, secretar general al Partidului Comunist din Siria ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Spania, în frunte cu tovarășul Enrique Lister, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Comunist din Statele Unite ale Americii, tovarășa Elisabeth Flynn, vicepreședinte al Comitetului Central al Partidului Comunist din Statele Unite ale Americii ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Suedia, în frunte cu tovarășul Hilding Hagberg, președintele Partidului Comunist din Suedia ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Comunist din Turcia ; (Aplauze).

Delegația Partidului Comunist din Uruguay, în frunte cu tovarășul Jose Massera, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist din Uruguay ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Comunist din Venezuela, tovarășul Humberto Arrietti, membru supleant al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Venezuela ; (Aplauze).

Delegatul Partidului Comunist din Noua Zeelandă, tovarășul John Manson, membru al Comitetului Național al Partidului Comunist din Noua Zeelandă ; (Aplauze).

Le aducem tuturor calde mulțumiri pentru că au răspuns invitației noastre venind să ia parte la lucrările Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. (Aplauze puternice).

Tovarăși,

În perioada care s-a scurs de la Congresul al II-lea am suferit o grea pierdere prin încetarea din viață a tovarășului Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, fiu credincios al poporului nostru, luptător devotat pentru făurirea și întărirea regimului democrat-popular

Am pierdut din rîndurile noastre pe tovarășul Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, militant de seamă al partidului nostru.

A încetat din viață tovarășul Teodor Iordăchescu, membru al Comitetului Central al partidului, care a adus o contribuție de preț la înfăptuirea unității clasei muncitoare din țara noastră.

In memoria lor propunem să păstrăm un moment de reculegere.

(Intreaga asistență în picioare păstrează un minut de reculegere).

Delegații au ales apoi în unanimitate **PREZIDIUL CONGRESULUI** compus din tovarășii : **Apostol Gheorghe, Bodnăraș Emil, Boghină Ana, Borilă Petre, Ceaușescu Nicolae, Chivu Stoica, Coliu Dumitru, Csupor Ludovic, Dănălache Florian, Drăghici Alexandru, Fazekas Janos, Furdui Petru, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghiu Dumitru, Huditeanu Nicolae, Ionescu Manea, Isac Martin, Joja Atanase, Maurer Gheorghe Ion, Moghioroș Alexandru, Necula Gheorghe, Pantelie Maria, Pas Ion, Rădoi Gheorghe, Răutu Leonte, Roșianu Mihail, Sălăjan Leontin, Stoica Gheorghe, Trofin Virgil, Vaida Vasile, Voitec Ștefan.**

In aplauzele puternice ale asistenței tovarășii aleși iau loc în Prezidiu. Alături de ei, la invitația Prezidiului, ia loc tovarășul **N. S. Hrușciov.**

Congresul a ales apoi în unanimitate Comisia de validare, Secretariatul și Comisia de redactare.

Din **COMISIA DE VALIDARE** fac parte tovarășii : **Bolojan Victor, Bughici Simion, Crăciun Constanța, Golea Petre, Lascu Elena, Matei Ștefan, Uglar Iosif, Verdeț Ilie, Vîlcu Vasile.**

Din **SECRETARIAT** fac parte tovarășii : **Balalia Dumitru, Găzdoiu Stan, Gere Mihai, Petre Lupu, Patilineț Vasile.**

Din **COMISIA DE REDACTARE** fac parte tovarășii : **Marinescu Teodor, Marchian Nicolae, Niculescu-Mizil Paul, Roșu Gheorghe, Voicu Ștefan.**

Congresul a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi :

1. Raportul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960–1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani.

2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie.

3 Alegerea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Comisiei Centrale de Revizie.

De asemenea, a fost aprobat regulamentul de desfășurare a lucrărilor Congresului.

La primul punct al ordinei de zi, tovarășul Chivu Stoica, care prezidează ședința, dă cuvîntul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru a prezenta raportul Comitetului Central. Intreaga asistență în picioare aclamă îndelung. In sală răsună urale. Se strigă : Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, în frunte cu Comitetul său Central ! Trăiască cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn !

Raportul a fost subliniat în repetate rînduri de delegați și invitați prin aplauze puternice și ovații.

După încheierea raportului, participanții la Congres în picioare au ovaționat îndelung.

Salutul adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

Dragi tovarăși, delegați la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn,

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele tuturor comuniștilor și oamenilor muncii din țara noastră, vă trimite dv., și prin dv. tuturor membrilor P.M.R., întregului popor romîn frate, un salut fierbinte și urări cordiale de noi succese în construirea socialismului

Partidul Muncitoresc Romîn se călăuzește ferm în întreaga sa activitate după teoria victorioasă a marxism-leninismului, aplicînd-o în mod creator în condițiile țării sale și conduce cu pricepere poporul romîn pe calea unei vieți libere și fericite.

In anii primului și ai celui de-al doilea plan cincinal, harnicul popor romîn, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a schimbat radical înfățișarea țării sale și a obținut succese remarcabile în dezvoltarea și întărirea economiei socialiste, în înfăptuirea revoluției culturale, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii din Republică. In lupta pentru construirea Romîniei socialiste a crescut și s-a întărit alianța clasei muncitoare cu țărănimea, s-a consolidat unitatea moral-politică a poporului romîn. Succesele istorice ale poporului romîn confirmă cu o forță nouă marile avantaje ale sistemului socialist asupra celui capitalist.

Prin slujirea devotată a intereselor oamenilor muncii, prin fidelitatea sa față de măreața cauză a socialismului și comunismului, Partidul Muncitoresc Romîn și-a cucerit pe bună dreptate încrederea nemărginită a întregului popor romîn. Luptînd cu consecvență pentru puritatea teoriei marxist-leniniste, împotriva oricăror încercări de a o revizui, apărînd cu hotărîre principiile internaționalismului proletar și dezvoltînd legături strînse cu partidele frățești din celelalte țări, Partidul Muncitoresc Romîn contribuie la întărirea necontenită a puternicului lagăr socialist, la dezvoltarea mișcării comuniste mondiale.

Partidul Muncitoresc Romîn militează activ pentru promovarea principiilor coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite, pentru întărirea păcii și securității popoarelor. Călăuzită de aceste principii, Republica Populară Romînă, împreună cu celelalte țări socialiste, a adus și aduce o mare contribuție la lupta pentru lichidarea războiului rece, pentru dezarmarea generală și totală, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă liberă de arma atomică și rachetă.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice urează din tot sufletul Partidului Muncitoresc Romîn, întregului popor romîn noi succese în lupta pentru avîntul economiei naționale, pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii, pentru întărirea unității marii comunități a țărilor socialiste, pentru pace în întreaga lume.

Poporul sovietic, ca prieten sincer și credincios al poporului romîn, este convins că muncitorii, țăranii și intelectualii din Republica Populară Romînă, însuflețiți de hotărîrile celui de-al III-lea Congres al P.M.R., vor îndeplini cu succes planul de 6 ani de dezvoltare a economiei naționale a țării, care va constitui o etapă hotărîtoare a măreţului program de desăvîrșire a construirii socialismului în Republica Populară Romînă.

Trăiască poporul frate romîn, care construiește socialismul !

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul încercat al poporului romîn !

Să se întărească și să înflorească prietenia romîno-sovietică de nezdruncinat !

Să trăiască și să se întărească unitatea popoarelor țărilor socialiste !

Trăiască marea solidaritate a oamenilor muncii din toate țările în lupta pentru pace și prietenie între popoare !

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

(Salutul C.C. al P.C.U.S. a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze puternice. La sfîrșit, asistența, în picioare, ovaționează îndelung pentru prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și popoarele Uniunii Sovietice, pentru Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul N. S. Hrușciov).

Salutul pionierilor adresat Congresului partidului

Aducem un salut fierbinte,
Din partea-ntregii primăveri,
Partidului, iubit părinte:
Salut voios de pionier!

Învățătura ta măreață
Lumini ce-n inimi ne rămîn
O vom urma întreaga viață
Partid Muncitoresc Romîn.

N-avem cuvinte prea măiastre,
Și nu poți spune orișicum
Tot ce-i în inimile noastre...
(De-ați ști ce tare bat acum!)

Din cîmpuri și grădini în floare,
Noi, pionierii, am cules
Aceste flori de sărbătoare
Pentru al treilea Congres.

Am strîns în ele bucuria,
Și dragostea pentru acel
Ce ne-a-nflorit copilăria
Cu braț puternic, de oțel.

Ca noi s-avem acum de toate,
Case frumoase ca-n povești,
Și școli, și parcuri fermecate,
Și tabere pionierești,

Luptînd — au înfruntat prigoana
Și au căzut atîți eroi,
La Grivița sau la Doftana,
Privind în zare către noi.

Dar steagul luminos ca zorii
Peste pămîntu-ncins de fum,
Steag ce-l purtară muncitorii,
E mai strălucitor acum.

Mai mîndru-n zare se ridică
Chemîndu-ne spre viitor,
Purtăm la gît o părticică
Din focul lui nemuritor.

Mulți dintre cei ce-l înălțară —
Ca soarele — peste Carpați
Și-au luminat întreaga țară,
Aici sînt astăzi adunați.

E-ntregul Comitet Central
Stegarul oastei de viteji
Și-n fruntea lui neobosit
Tovarășul Gheorghiu-Dej.

Partid, îți mulțumesc fierbinte
Copiii țării, pionierii,
Din inimile înflorite
Ca trandafirii primăverii!

În școlile cu geamuri mari spre soare,
În care ne învață dascăli buni,
Noi, ca albinele din floare-n floare,
Culegem mierea-nvățăturii acum!
Și voia bună-n cîntece răsună...
Dar, din păcate, nu merg toate strună.
Sînt unii care-nvață foarte bine,
De nota „nouă", „zece" nu se plîng!
Dar să-i ajute pe-alții li-e rușine,
Căci ei doar pentru ei tot strîng și strîng.
Sînt pionieri ce veșnic au doar „șase"
Și-s țepeni ca statuile pe soclu,

În sala Congresului au sosit pionierii.

Lozinca lor e scrisă pe de-a-ndoase:
Nu „cît mai sus!", ci „cît mai mediocru".
Dacă le spui: curînd pornim spre stele!
Ei îți răspund: dar ce-avem noi cu ele?

Ni-i dragă munca și-o pornim cu zorii,
La nici o treabă nu ne plîngem: ufff!
Dar printre noi mai sînt și „domnișorii",
Unii ce parcă au crescut în puf.
Se-nfofolesc și-n mai cînd rîde cerul
Și stau de-oparte toată ziulica.
La școală ar merge cu elicopterul.
Cînd noi sădim puieți, ori strîngem fierul,
Ei, vezi, ar delega-o pe bunica.

Din toți aceștia sînt doar cîte unii.
Ne străduim tot mai puțini să fie!
Iar noi cei mulți și ageri ca lăstunii
Trăim, muncim, visăm cu bucurie!

Noi știm: cuminți dacă vom fi,
Părinții ne vor întreba:
„Acum, ce-ați mai dori, copii?"
Și noi le vom răspunde așa:
— Vrem cîntece mai noi, mai multe,
Întreaga țară să le asculte,
Pline de-avînt, răsunătoare,
Ca o pădure cu izvoare.
Și-n depărtatele cătune
Ajung azi cărțile la noi:
De-aceea le-am dori mai bune
Și-n cărți să întîlnim eroi —
Eroi de azi, cum are viața,
Eroii comuniști spre care
Să ne-ndreptăm de-a pururi fața
Ca floarea-soarelui spre soare.

Vrem piese noi de teatru bune
Vrem bune comedii și glume,
Satira care biciuiește
Tot ce-i nărav din vechea lume.
Să rîdem vrem, copilărește.
Că dacă rîdem noi vioi
Rîd și instructorii cu noi,
Altfel par cam bătrîni ades
Și noi ca ei, bineînțeles!

În pauze, ce bine-ar fi,
Să ne învețe vreun nou joc,
Că sînt încă destui copii
Ce pasul bat la joc pe loc!
Am vrea apoi — și-o spunem drept —
Instructorii să ne ajute
Să avem distincții prinse-n piept
Steluțe roșii cunoscute.
Ele ni-s dragi, că raze aruncă
Asemeni stelelor mai mari
Ce le primesc eroii-n muncă,
Stele-garoafe ca de jar.
Și utemiștii să mai vină,
Ca frați mai mari, să ne arate
Uzine pline de lumină
Și sate colectivizate.
Mîndria muncii lor să fie
Și pentru noi o bucurie!
Ce bine ar fi, de-asemenea,
Ca sfatul unității-anume
Mai multe sfaturi să ne dea,
Deci să se poarte după nume!
Dorințe avem cam multe, poate,
Și glas le-am dat copilărește...

Visați și îndrăzniți în toate,
„Roșii cravate-naripate!"
Partidul așa ne sfătuiește!

Eu, poate voi lupta ca mîine
Pentru-al întrecerii drapel,
Pe malul Dunării bătrîne,
La uriașul de oțel!

— Iar eu, din mările de spice
Visez să crească-n Bărăgan
Un soi de grîne mai voinice,
Cu trei recolte într-un an!

Noi știm că visurile noastre,
Oricît de îndrăznețe-ar fi,
Pot să se avînte-n zări albastre
Căci — sigur — se vor împlini!

Iar cînd citim cîte-o poveste,
Un basm frumos, din alte dăți,
Cîteodată fără veste,
Zîmbim — așa, pe sub mustăți...

Doar se întîmplă azi în viață
Minuni mai mari ca în povești:
Așa — acest palat de față,
Așa — întregul București!

Țara-minune, mult visată,
Aici, în fața noastră e,
De steaua muncii luminată,
Și se numește — R.P.R.!

— Sus, pe potecile umbrite,
Ca geolog m-oi duce eu,
Să dau Republicii iubite.
Rezerve noi de minereu!

Țara minune rîde-n soare
Cu flori și focuri de furnal,
Cu lanuri mari, unduitoare,
Aici în primul șesenal!

O vor brăzda locomotive
Electrice, în lung și-n lat...
Tractoru-n cîmpuri colective
Va merge singur la arat...

Visăm... Și visurile noastre,
Ca puii șoimului, în zori,
Se-avîntă-n zările albastre
Și mai departe, uneori!

În Cosmos ne visăm purtați,
Zburînd ca gîndul, fără piedici,
Cu cei ce ne sînt veșnic frați,
Cu pionierii sovietici!

Mereu și-acolo împreună,
Sub steagul leninist ne-nfrînt,
Vom scrie toți vederi din lună
Bunicilor de pe pămînt!

Cu gîndul la acele zile
De fapte mari, de zboruri mari,
Cu drag ne aplecăm pe file
În munca noastră de școlari.

Și-o dată cu întreg poporul,
Partid iubit — îți mulțumim
C-aduci aproape viitorul.
Că mai înalt pornește zborul
Spre comunism — să-l făurim.

Mulțumim din inimă Partidului

(Urmare din pag. 1-a)

ța dintre cele două Congrese ale partidului, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: **„Realizările de însemnătate istorică din această perioadă ilustrează imensa forță creatoare a poporului muncitor eliberat de exploatare, conștient că este singurul stăpîn al bogățiilor țării și că muncește pentru binele său propriu"**. Din acest nesecat izvor de energie al poporului condus de partid, au răsărit și au dat roade planurile construcției socialiste în industrie, în agricultură, în activitatea culturală, iar drumul parcurs de țara noastră în care s-a pus capăt pentru totdeauna rușinoasei exploatări a omului de către om, este un drum pardosit într-adevăr cu lumină și îndreptat spre cele mai largi orizonturi. Poporul îl parcurge cu gîndul împlinirii sigure a tuturor planurilor și visurilor, pentru că el are o călăuză sigură: Partidul Muncitoresc Romîn, Comitetul său Central, în frunte cu iubitul nostru conducător, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Drumuri largi, planuri înaripate, zboruri tot mai înalte spre comunism, spre fericirea mult visată de șirul lung al generațiilor care s-au perindat pe pămîntul patriei noastre — iată care este înfățișarea viitorului deschis ca o carte sub ochii noștri, de către Congres.

Înfăptuirile, cifrele, datele se înșiruie în coloane lungi, luminoase, — mărturii pentru ce s-a realizat și îndemnuri pentru ce se va realiza mîine.

Să poposim numai la cîteva dintre ele, la cele mai grăitoare.

Prin înfăptuirea planurilor economice trasate de partid, țara noastră poate spune astăzi cu mîndrie că realizează numai în 11 săptămîni întreaga producție industrială din anul 1938!

Pornind de la astfel de rezultate, raportul C.C. al P.M.R. trasează liniile unei dezvoltări și mai mari în toate domeniile, în așa fel încît prin înfăptuirea planului de 6 ani să fie deschise în fața poporului orizonturi mai luminoase: desăvîrșirea construcției socialiste. În comparație cu 1959, în 1965 vom produce de 2,7 ori mai multă energie electrică, cu 14 mii mai multe tractoare, 95 de locomotive Diesel electrice, de 43 de ori mai multe fire și fibre sintetice, de peste 3 ori mai multă mobilă, 130.000 televizoare, 45 milioane perechi de încălțăminte, de 3,7 ori mai mult lapte și produse lactate etc. La sfîrșitul acestei perioade va începe să producă primele șarje de oțel uriașul centru siderurgic de la Galați. Agricultura țării noastre va asigura la sfîrșitul anului 1965 o producție agricolă globală care să asigure un belșug de produse agroalimentare pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al populației. Se vor da în folosință circa 300 mii apartamente cu o suprafață de 9 milioane metri patrați — se vor construi 15 mii săli de clasă noi. Pentru voi, copiii oamenilor muncii, iubitul nostru partid și guvernul țării vor pune la dispoziție încă din anul școlar 1960—1961 în mod gratuit toate manualele necesare de la clasa I-a pînă la a VII-a inclusiv. În viitor și rechizitele școlare vor fi complect gratuite.

Dar despre cîte alte prevederi inscrise în planul de 6 ani nu s-ar putea vorbi, ele devenind realități sigure exact la timpul stabilit!

Pe baza lor, țara noastră va face pași uriași înainte — spre înfăptuirea programului economic de 15 ani schițat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congres, program care așază primele trepte ale comunismului. Aici cifrele sînt de-a dreptul uimitoare. Dacă luăm iarăși oțelul, temelia temeliilor, vom vedea că în anul 1970 țara noastră va produce în mai puțin de 14 zile cît producea Romînia burgheză în anul 1938.

Aceste planuri uriașe pe care comuniștii le-au dezbătut în aceste zile în cadrul Congresului al III-lea al partidului, sînt mărturia celei mai părintești griji a întregului partid și a poporului unit mai strîns ca oricînd în jurul său, pentru ziua de mîine, pentru viitorul tinerei generații. Pentru acest viitor de aur al patriei noastre, pentru minunatele condiții de trai și învățătură, copiii mulțumesc partidului nostru drag și-i înalță din inimi un imn fierbinte. Iar alături de toți ziditorii socialismului, copiii din țara noastră așteaptă hotărîrile Congresului cu acea dragoste și încredere nețărmurită în cuvîntul partidului iubit și sînt fericiți la gîndul că și ei prin modesta lor contribuție de azi, prin aceea mai mare de mîine, vor fi chemați să ajute la îndeplinirea acestor hotărîri istorice.

Un om din Hunedoara nouă

O oțelărie, un laminor și două furnale (care lucrau cu mult sub posibilități) într-un orășel înglodat în noroi și mizerie. Așa arăta Hunedoara odinioară... Dar cînd proprietari au devenit oamenii muncii, s-au dărîmat dealuri, s-au secat mlaștini, s-au excavat mări de pămînt la Hunedoara. S-a construit uzina cocsochimică cu toate secțiile anexe, două furnale de mare capacitate, o nouă oțelărie Siemens-Martin, o oțelărie electrică, o fabrică de aglomerat minereu, alta de oxigen și multe altele. În Lunca Cernei, acolo unde era împărăția broaștelor, au lucrat zi și noapte tinerii brigadieri. A fost o muncă titanică, care a dat naștere uriașei hale a celor două laminoare, hală ce stăpînește acum întreaga întindere asemeni unui palat din basme. Iar pe dealul Chizidului se întinde azi orașul muncitoresc, cu peste 3.000 de apartamente, cu străzi asfaltate și parcuri minunate.

Am cunoscut pe unul dintre martorii acestor prefaceri uriașe. Este vorba de maistrul oțelar Ștefan Tripșa, Erou al Muncii Socialiste. El a trăit și a muncit aici în acești ani cînd, la îndemnul partidului, constructorii și siderurgiștii au înălțat Hunedoara nouă cu Combinatul ei siderurgic.

Aici a făcut ucenicia Ștefan Tripșa, aici a cunoscut frumusețea muncii de oțelar...

L-am întîlnit pe Ștefan Tripșa în mijlocul oțelarilor, îndrumîndu-i, sfătuindu-i. L-am întîlnit însă și în mijlocul pionierilor care, curioși precum se știe, îl asaltaseră cu întrebări. Și iată-l povestind despre... cum a devenit el oțelar.

— Am venit în 1949 de la Barăbanț, raionul Alba, să-l văd pe un văr al meu care lucra la Combinatul siderurgic. Atunci am văzut pentru prima oară oțelăria și cuptoarele în care oțelul lichid juca în clocote. Și am îndrăgit meseria aceasta. În aceeași toamnă am intrat la școala profesională a Combinatului. Aveam 15 ani. De atunci, de 11 ani, lucrez la elaborarea șarjelor de oțel și parcă cu fiecare zi meseria îmi e mai dragă...

Pionierii îl ascultau atenți. În ochii lor puteai citi parcă o parte din pasiunea lui Ștefan Tripșa pentru munca de oțelar, pasiune pe care le-o transmitea prin cuvintele sale calde, emoționante. Comunistul Ștefan Tripșa este astăzi Erou al Muncii Socialiste. Și are doar 26 de ani! A pornit din școala profesională, a fost oțelar, apoi maistru ce răspundea de pregătirea elevilor școlii profesionale la care el însuși învățase. Cînd oțelăria cea nouă și modernă a început să se înalțe, a plecat la Zaporoistal să învețe de la oțelarii sovietici cum să lucreze la noile cuptoare, cum să organizeze mai bine munca întregii secții. Iar cînd s-a întors, a muncit zile și nopți de-a rîndul pentru a pregăti elaborarea primei șarje de oțel a noilor cuptoare, făcînd în acest timp 12 inovații și raționalizări.

În zilele celui de-al III-lea Congres al partidului, Ștefan Tripșa n-a fost la Hunedoara. El se afla printre delegații la Congres, trimis acolo de oțelarii săi pentru a raporta că ei, oțelarii se angajează să-și îndeplinească întocmai mărețele sarcini care le revin pentru viitor mulțumind din inimă partidului pentru viața nouă pe care o trăiesc, pentru minunatele condiții de muncă și de trai ce le-au fost create.

GH. ANGELESCU

SUB SO

UZINA DINTRE GRADINI

Un ocean de verdeață proaspătă, flori ornamentale, alei cu grijă întreținute și, în mijloc, un colos de cărămidă șlefuită: uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. Aerul e curat, cristalin, zgomotul motoarelor redus; te-ai crede mai de grabă într-un institut de cercetări decît într-o uriașă uzină în care se lucrează febril, uzină ai cărei mesageri — tractoarele — sînt cunoscuți în cele mai îndepărtate colțuri ale țării

In trecut, I.A.R., așa se numea fabrica, era un sălaș al exploatării muncitorilor. In timpul războiului fabrica a fost bombardată în proporție de 80 la sută. Cum a apărut în locul ei o uzină a păcii, a construcției socialiste? Tovarășul Stelian Niculescu, șef de atelier, care muncește aici de 24 ani, ne-a povestit pentru voi cîte ceva din istoricul uzinei. Așadar...

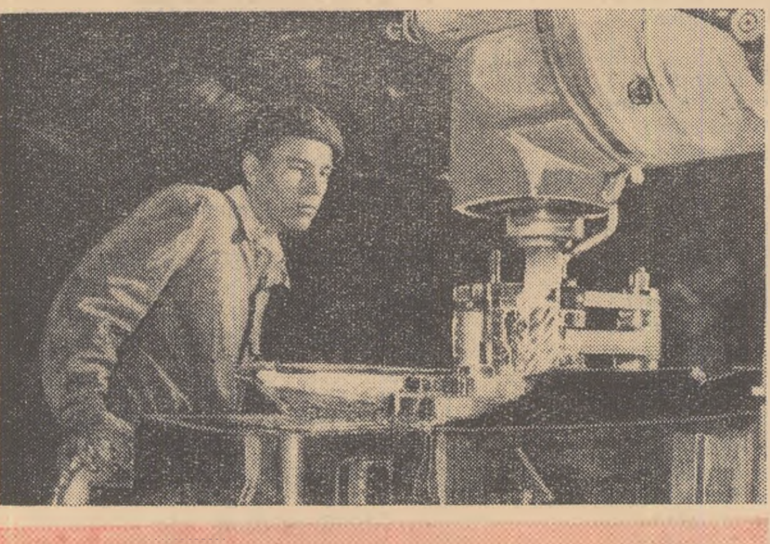
— Lucrez aici din anul 1936, cînd am intrat ucenic frezor, începe tovarășul Niculescu. Viața era grea: salarii de mizerie, amenzi, concedieri. Ucenicii aveau și ei partea lor de necazuri: profesorii veneau la cursuri cînd aveau chef, maiștrii nu ne luau în seamă. Trebuia să învățăm meseria „pe furate", iar de odihnit ne „odihneam" în niște dormitoare care semănau mai mult a săli de așteptare. Eliberarea de sub jugul fascist a însemnat pentru patria noastră începutul unei vieți noi. Sub conducerea partidului, muncitorii, infrîngînd împotrivirea patronilor, au început să repună pe picioare producția. Noi, cei de la vechiul I.A.R. am primit din partea partidului o sarcină însemnată: aceea de a produce tractoare. Un fost capitalist a afirmat batjocoritor în vremea aceea că e gata să se lase călcat de primul tractor romînesc, într-atît era de sigur că noi n-o să putem produce tractoare. Ehei, dacă s-ar fi ținut de cuvînt, nici praful nu s-[...] ales de el sub zecile de mii de tract[...] care au ieșit de atunci și pînă acum [...] poarta uzinelor noastre. Însuflețiți de [...] vîntul partidului, ajutați de marea n[...] tră prietenă, Uniunea Sovietică, am [...] dit și utilat o uzină care nu mai s[...] nici pe departe cu ceea ce a fost și [...] e în continuă dezvoltare. Gîndiți-vă [...] mai: noi producem acum, în 1960, în [...] mai 6 zile atîtea tractoare cîte s-au [...] dus în tot cursul anului 1947! In 1[...] pe poarta uzinei noastre au ieșit 11[...] de tractoare. Anul acesta vom fab[...] 17.000, iar producția anului 1965 va [...] așa cum se arată în raportul C.C. al P.[...] expus la cel de-al III-lea Congres al [...] tidului nostru, de 25.000 de tractoare.

— Ce e nou în uzină?

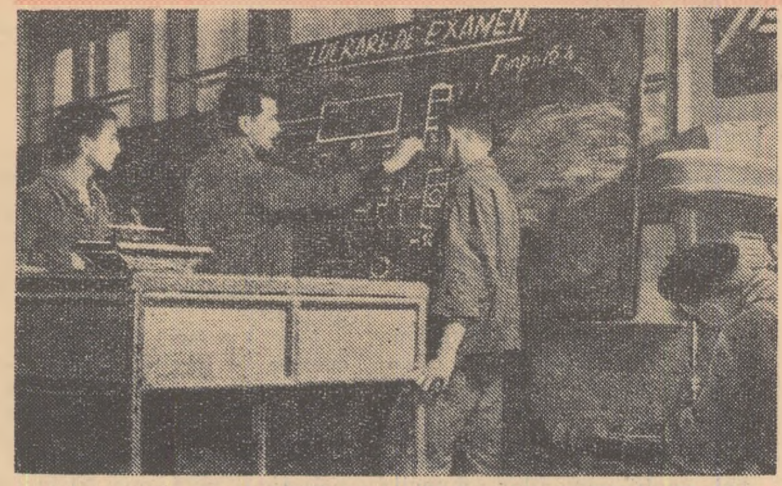
— Poate vreți să spuneți: ce nu e n[...] Procedeele tehnice moderne, utila[...] perfecționate, unele procese autom[...] zate, oțelăria, atelierul freză, atelierul [...] sculărie, atelierul șasiu, clădirea adm[...] strativă, apoi policlinica, cinematogr[...] uzinei cu 1.000 de locuri, [...]lioteca [...] 35.000 de volume, sutele de [...]partame[...] date în folosință muncitorilor noștri, [...] numai cîteva din realizările anilor no[...] La școala medie serală învață mulți m[...] citori, iar între ingineri găsești nenu[...] rați tovarăși care au fost trimiși d[...] uzină de la strung la Politehnică.

Să știți, nu-i un lucru rar să-i [...] muncitorii de la noi spunînd: „E o plăc[...] să lucrezi în uzina noastră". Intr-adev[...] e minunat. Ca pretutindeni în patria n[...] stră, simți că ceea ce lucrezi e per[...] binele tău, pentru binele întregului [...] por. Pentru aceasta, pentru viitorul f[...] cit care ne așteaptă, să mulțumim în [...] mul rînd partidului, conducătorul no[...] încercat și înțelept.

In palatul viitorilor meșteri

Marin Oanță din anul III-frezori își execută cu atenție și îndemînare lucrarea de diplomă.

Indicațiile maistrului pentru lucrarea de examen a elevilor din anul I sînt foarte necesare.

După muncă, ore plăcute în clubul școlii.

Ultima zi de școală, ultimele ore de curs, ultimele lucrări în atelier, ultimele ore de muncă la lucrarea de diplomă... In această zi obiectivul aparatului de fotografiat a surprins pentru voi cîteva imagini... Sînt imagini care oglindesc minunatele condiții de învățătură și de trai pe care le au elevii Școlii profesionale a uzinelor „23 August" din Capitală.

Aici se pregătesc viitori muncitori strungari, frezori, lăcătuși, modelori, turnători forjori și sudori. În acest an, peste 130 de absolvenți vor primi diplomele de muncitori calificați și vor intra în producție.

In clădirea școlii se află sălile de curs, cabinetele de tehnologie, fizică și desen, dormitoare spațioase și frumos aranjate, spălătoare, vestiare. Tot aici se află o sală de sport cu aparatele corespunzătoare, precum și un club cu mese de șah și tenis, cu televizor și aparat de radio și cu o bibliotecă ce conține peste 8.600 de cărți de literatură și tehnică.

Practica se face la uzină. Aici, elevii anului I au la dispoziție un modern atelier-școală și maiștri cu o temeinică pregătire. Elevii anului II și cei din anul III sînt răspîndiți prin toate atelierele uzinei, fiecare la secția în specialitatea căreia se pregătește. Mulți dintre elevii anului III sînt astăzi fruntași în producție, numele lor figurînd pe panourile fruntașilor alături de ale celor mai buni muncitori ai uzinei. Dacă adăugați și faptul că la concursul pe meserii al școlilor profesionale, Gheorghe Radu, din anul II lăcătuși, și Dumitru Lițu, anul III forjori au primit titlul de fruntași pe țară și că echipa de fotbal este finalistă, iar cea de volei ocupă locul II în campionatul republican al școlilor profesionale, vă veți face o imagine a minunatelor condiții pe care le au elevii școlilor profesionale. Ele sînt o dovadă a grijii partidului și guvernului față de viitorii muncitori.

Cu 15 zile mai devreme

Bătrîna noastră Dunăre a primit pe valurile ei un nou musafir: primul vas fluvial de pasageri construit la șantierul naval din Oltenița. Constructorii de nave l-au lansat la apă duminică, în ajunul deschiderii celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Vasul a fost realizat cu 15 zile înainte de termen.

La construcția sa elegantă s-au folosit într-o mare măsură masele plastice, plăcile aglomerate de lemn și alte materiale.

VEȘTI DIN ȚA[...]

O nouă fabrică de mobi[...]

La Iași a început nu de mult construcția unei noi fabrici de mobilă. Și iată că la 19 iunie, colectivul fabricii a anunțat intrarea ei parțială în funcțiune. Au început să lucreze secțiile de uscare, croit și secția mașini.

Acest eveniment este cu atît mai important cu cît el s-a petrecut cu 3 luni mai devreme decît era planificat. În acest [...] fabricii și co[...] structori și-a[...] gajamentul [...] celui de-al II[...] partidului. În [...] ca va produ[...] turi de mob[...] intra în prod[...] ga ei capacit[...] liza 10.000 g[...] bilă pe an.

București.

Construcții noi pe Bulevardul Muncii.

...ARELE VIEȚII NOI!

Milionarii din Jariştea

Pe cîmp şi în vii, brigăzile colectiviste muncesc însufleţite în întrecerea iniţiată în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului. Fiecare dintre cele 8 brigăzi ale colectivei „21 Decembrie" din Jariştea vrea să cîştige întrecerea.

Succesele obţinute de-a lungul anilor arată situaţia înfloritoare a gospodăriei. Mărturie puternică e şi panoul uriaş cu datele comparative ale situaţiei gospodăriei în 1952 cînd a fost înfiinţată, şi azi, în 1960, panou aşezat în poarta sediului. Calea parcursă de gospodăria colectivă de la înfiinţare pînă azi te uimeşte. La început s-au unit pentru a porni la drum numai 75 de familii. Astăzi, numărul lor a crescut la 940! In decembrie 1952, tînăra gospodărie îşi începea viaţa cu un fond de bază de... 10.890 lei, 82 ha pămînt, 1 cal, o căruţă şi 5 pluguri. Astăzi, gospodăria colectivă „21 Decembrie" din Jariştea se numără printre gospodăriile milionare din ţară. Are 418 ha vie, 456 ha pămînt arabil, 3 ha pepiniere. 4.339.478 lei fond de bază. 3 autocamioane, o cramă nouă cu o capacitate de 15 vagoane, garaj pentru maşini, atelier de fierărie, magazie de cereale, pătul de porumb etc...

La împărţirea veniturilor, în toamnă, Costică Giurgea şi familia lui, care a realizat 642 zile muncă, a primit 29.532 lei, 570 kg de grîu, 52 litri de ulei, 385 litri de vin, 6 kg de miere şi alte produse...

La fel a primit şi Lina Băcşu, şi Mihai Otcu, şi Ion Cimpoeşu...

Zeci de familii şi-au construit case noi şi frumoase. A apărut chiar o stradă nouă „Strada colectiviştilor".

Faţa satului s-a schimbat văzînd cu ochii. Prin muncă patriotică, au amenajat şi au mărit parcul unde înserările sînt atît de plăcute. In ultimii ani au apărut, rînd pe rînd în comună, staţia de radioficare, lumina electrică, cinematograful, căminul cultural, baia comunală, biblioteca, brutăria...

Prin hărnicia lor, gospodăria agricolă colectivă „21 Decembrie" din Jariştea regiunea Galaţi, înfloreşte pe zi ce trece. Astăzi e multimilionară... Miine va fi cu siguranţă şi mai bogată datorită muncii harnicilor colectivişti datorită dorinţei lor de a-şi crea o viaţă din ce în ce mai bună...

IOANA ZAMFIR

IN STEAGUL LUI DE PURPUR

Mîndria e a omului ce pune
pichamerul în zidul de cărbune
şi-l năruie, acolo-n fund de mină,
şi-n torţă îl preface, de lumină.

Mîndria e a celui care cată
ţiţeiu-ascuns sub roca ferecată,
îl smulge din fîntîni subpămîntene
şi-i dă apoi aripi arteziene.

Mîndria e a celui care creşte
ţinînd pe umeri cerul şi în creştet,
se-apropie de soare ori de stele
pe rădăcini de piatră şi de schele.

Mîndria ce o-ncearcă oţelarul
care-mprumută versului meu harul
— cu inima-i de flăcări şi safire
oţelului topit dînd strălucire.

Mîndria e a ta, cinstită gazdă
ce miriştea, sub plug o schimbi în
brazdă,
o semeni şi o seceri sub dogoare
udată cînd de ploi, cînd de
sudoare.

Mîndria, cititorule a ta e,
Cînd te întorci acasă în odae
aşa-nţelege-o şi aşa citeşte:
mîndria e a celui ce munceşte!

A răsădit-o-n om, înălţătoare,
Partidul clasei noastre muncitoare
In steagul lui de purpur e izvorul
mîndriei ce-o trăieşte-ntreg
poporul.

TIBERIU UTAN

...lă la Iaşi

...mod colectivul ...ectivul de con... ...ı îndeplinit an... ...luat în cinstea ...-lea Congres al ... acest an fabri... ...ce 2.000 garni... ...ilă iar cînd va ...ucţie cu întrea... ...ale se vor rea... ...rnituri de mo...

In întreprinderile regiunii Stalin

Intrecerea socialistă desfăşurată în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului, în întreprinderile din regiunea Stalin a dus la importante succese. 20 de întreprinderi din această regiune şi-au îndeplinit sarcinile de plan pe primul semestru înainte de termen. Printre acestea se află fabrica „Ancora Romînă" din Oraşul Stalin, fabrica de faianţă din Sighişoara, Fabrica de hîrtie din Ghimbav,

Expoziţia artelor plastice

In cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului în sălile de marmură ale „Casei Scinteii" s-a deschis Expoziţia retrospectivă a artelor plastice în care sînt prezentate lucrări de pictură, sculptură şi grafică inspirate din lupta şi realizările partidului pe drumul construirii socialismului în patria noastră.

In fotografie: sculptura lui Constantin Baraschi, intitulată „OMAGIU PARTIDULUI".

O scurtă vizită

Pe tovarăşul Iancu Ion Mircea, muncitor la Intreprinderea de confecţii metalice şi aparataje, l-am găsit admirînd, poate pentru a suta oară, minunata privelişte a complexului de blocuri noi din Piaţa Palatului Republicii, unde a primit şi el un apartament. Locuieşte în blocul nr. 4, apartamentul 37. Vizita mea l-a bucurat vădit pentru că, după chiar spusele lui, se afla într-un moment de mare bucurie şi mulţumire sufletească.

— Întotdeauna mi-am visat o locuinţă bună şi frumoasă, dar locuinţa pe care am primit-o îmi întrece cu mult aşteptările. Şi e firesc. Am locuit înainte împreună cu soţia şi fetiţa mea într-o singură cameră, undeva, la marginea Bucureştiului, pe strada Acceleratului...

Acum, am două camere mari, bucătărie, baie, mobilă mult dorită, aparatul de radio, loc destul pentru joaca fetiţei... Locuiesc în centru. Cobor numai scările şi magazine de tot felul se înşiruie unele după altele... La doi paşi, Cişmigiul mă cheamă în fiecare seară la plimbare cu copilul... Ce mi-aş mai putea dori? De anii care au trecut, petrecuţi în cămăruţa aceea mică, şi de copilăria mea, nici nu vreau să-mi amintesc.

Totuşi, amintirea anilor de atunci nu-l lasă liniştit. Continuă:

— Am avut o copilărie grea, săracă, războiul mi-a ucis cei mai frumoşi ani cu mizeria lui. Bombardamente, dărîmături, frig, ploi, ruine, foamete... Ce gust amar avea pîinea înegrită de cărbune pe care tata o aducea cîteodată în coşul lui de fochist pe locomotivă... Şi totuşi o înghiţeam. Încet, pentru ca să n-o termin curînd... Era puţină...

Dar azi e sărbătoare şi vreau să vorbesc numai despre bucurie, căci bucuria este oaspetele zilnic al casei mele. Zilele acestea am privit şirurile de delegaţi la Congres, i-am urmărit urcînd scările şi intrînd în sală. Şi am intrat şi eu cu ei, cu inima, cu gîndurile toate pentru ca din toată inima şi cu toate gîndurile să mulţumesc partidului pentru viaţa pe care mi-a dat-o, să mulţumesc pentru drumul luminos ce se deschide în faţa copilului meu, pentru minunata copilărie a tuturor copiilor noştri...

Am citit Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congres şi m-am bucurat nespus. Aş vrea ca anii să zboare mai iute, să ne vedem în faţa faptelor împlinite, create prin munca noastră...

...Il ascultam pe tovarăşul Iancu şi gîndurile mă purtau şi pe mine în viitorul nu prea îndepărtat, cînd cifrele prevăzute în Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej vor deveni fapte. Drumul luminos al patriei noastre se conturează precis pentru anii ce vin. E drumul indicat de partid şi el va face ca toţi oamenii muncii să trăiască în bunăstare şi bucurii...

În încheierea scurtei mele vizite, tovarăşul Iancu Mircea m-a rugat din nou: „Scrieţi neapărat despre bucuria pe care o simt. Scrieţi că mulţumesc din inimă partidului pentru grija ce-o are faţă de noi toţi — oamenii muncii".

IOANA TOMA

„Proiectul de Directive prevede pentru 1960—1965 construirea de locuinţe noi din fondurile statului, cu o suprafaţă totală de peste 9 milioane metri pătraţi — echivalent cu circa 300.000 apartamente, de peste 3 ori mai mult decît s-a realizat în cei 6 ani precedenţi, de o calitate mai bună şi cu un grad mai înalt de confort.

Statul alocă circa 13 miliarde lei pentru realizarea acestui program de construcţii".

(din Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al partidului).

Un ajutor prețios în munca noastră de cercetare științifică

Acad. Prof. Dr.
E. MACOVSCHI
Directorul Institutului de Biochimie al Academiei R. P. Romîne

Îmi aduc aminte cum în toamna anului 1951 a venit să ne viziteze țara academicianul sovietic Alexandr Palladin, directorul Institutului de Biochimie din Kiev. Era tocmai anul cînd se organiza Institutul de Biochimie al Acadmiei R.P.R. Multe sfaturi bune și sugestii utile am primit de la oaspetele sovietic cu privire la organizarea și îndrumarea noului nostru institut. Curînd după aceea am stabilit strînse legături cu un alt mare om de știință sovietic: cunoscutul academician Alexandr Oparin, directorul Institutului de Biochimie din Moscova. Amîndoi lucrăm acum la interesanta și importanta problemă a originii vieții pe pămînt. Schimbul de vederi, de experiență și de colaboratori contribuie la bunul mers al cercetărilor noastre.

Ajutor asemănător primim de la prietenii din U.R.S.S. nu numai în domeniul biochimiei, dar și în alte domenii ale științei. E de ajuns să amintesc aici despre reactorul atomic instalat la Institutul de fizică atomică, despre colaborarea în domeniul astronomiei, observatorul nostru din București cercetînd împreună cu cel de la Pulcovo (din apropiere de Leningrad), soarele, planetele, stelele și sateliții artificiali; despre legăturile științifice pe linia chimiei, medicinii, tehnicii și agriculturii etc. despre felurițele mașini și aparate și despre nenumăratele cărți și reviste pe care le-am primit și le primim din U.R.S.S., țara de care ne leagă o veche și sinceră prietenie.

Acum, cînd din Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al partidului se deschid în fața științei noastre noi posibilități nebănuite de dezvoltare pentru îndeplinirea mărețelor sarcini în munca de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră, ajutorul pe care-l primim de la oamenii de știință sovietici devine deosebit de prețios.

Știința noastră, ca și știința sovietică, slujește pacea iar lupta noastră comună pentru pace reprezintă chezășia succesului în făurirea unei vieți noi și fericite în patria noastră.

80.000 ingineri

Noi, cei ce muncim în învățămîntul superior, vedem cu ochii noștri zi de zi calea de continuă ascensiune a învățămîntului tehnic. Așa cum se arată în Raportul C.C. al P.M.R., prezentat la cel de-al III-lea Congres al partidului, creșterea numărului de ingineri de la 59.000 în 1959 la circa 80.000 în 1965, arată grija partidului pentru asigurarea de cadre cu o înaltă calificare pentru giganții industriei noastre care se vor naște în acești ani.

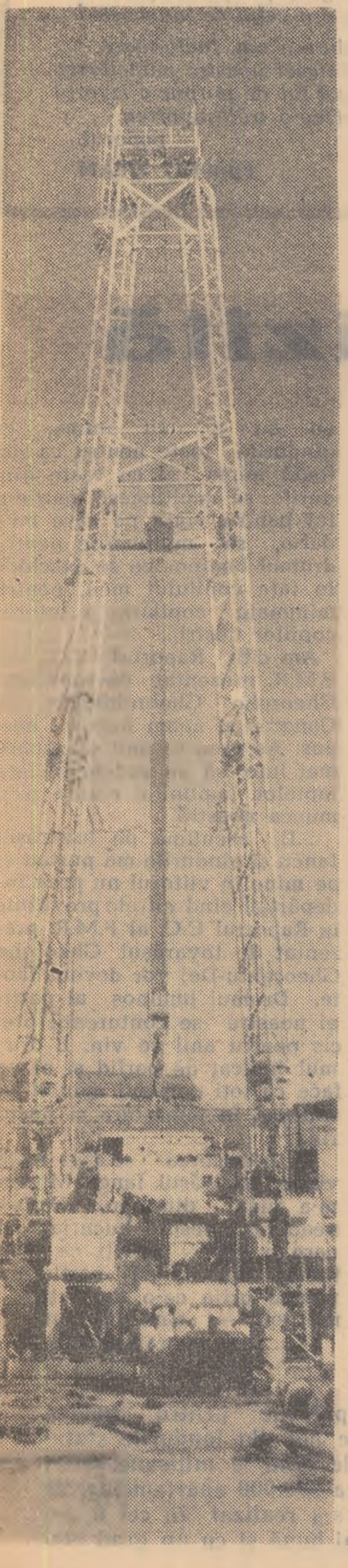
Aceasta înseamnă o lărgire a bazei materiale a învățămîntului tehnic ingineresc în anii 1960-65, construcții noi de institute tehnice — printre care și Institutul Politehnic București — noi ateliere și laboratoare înzestrate cu material didactic necesar studenților și cu aparatură adecvată cercetării științifice pentru cadrele didactice, înseamnă totodată biblioteci cu un număr uriaș de cărți, înseamnă noi cămine și cantine care vor asigura studenților cele mai bune condiții de viață și învățătură.

Cu alte cuvinte, condiții materiale pentru desfășurarea unui învățămînt temeinic, care să aibă drept rezultat studenți cu profunde cunoștințe teoretice și practice, cu condiție fizică sănătoasă, cu un profil moral demn de societatea socialistă.

Cadrele didactice din învățămîntul superior din noile institute care se vor construi sînt chemate să înfăptuiască legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica. Aici vor fi pregătiți studenți la nivelul tehnic mereu crescînd datorită electrificării, mecanizării, automatizării proceselor de producție în toate ramurile economiei, datorită utilizării energiei atomice și a celor mai înalte cuceriri ale tehnicii în scopuri pașnice.

Așteptînd ca în anii ce vin să vă primim pe cei mai sîrguincioși dintre voi, vă doresc deocamdată o vacanță plăcută, iar în viitorul an școlar, mult succes la învățătură.

SUZANA GÎDEA
Prorector al Institutului Politehnic București

În țara noastră se produce astăzi utilaj petrolifer modern, de un înalt nivel tehnic. În fotografie: instalația de foraj 4 L.D. executată la uzinele „1 Mai" Ploești.

AJUTOR FRĂȚESC

La Ploești se înălțase o uzină cum nu mai fusese o alta aici pînă în anii puterii populare. Mașini noi, mari, strălucitoare. Muncitorii trăiau clipe de mare încordare. Lor le încredințase partidul sarcina de onoare de a făuri primele utilaje moderne pentru industria noastră petroliferă. Și nu era de loc o treabă ușoară. Pînă atunci, în atelierele dărăpănate ale patronilor nu făcuseră decît niște scule și piese neînsemnate.

În acele zile de greu examen, muncitorii uzinei au primit vizita unor oameni pe care nu-i vor uita niciodată. Erau cîțiva tehnicieni și ingineri sovietici veniți să le dea la timp o mînă de ajutor.

„Bratia, mi vam pomojem !"[1] – așa au răspuns ei călduroșului salut de „Bun sosit!"

Gazdele au înțeles cu inima.

Împreună s-au apucat vîrtos de lucru. Constructorii sovietici le-au arătat muncitorilor ploeșteni cum să mînuiască noile mașini din hale care purtau marcă sovietică, i-au învățat să descifreze desenele tehnice complicate, să lucreze primele piese, iar apoi să le unească în complicate instalații de foraj și extracție: trolii, capete hidraulice, turbobure, geamblacuri, sape cu role. I-au ajutat să treacă greul examen al începutului. Acum, utilajele și instalațiile petrolifere moderne ieșite pe poarta uzinei „1 Mai" Ploești ușurează eforturile muncitorilor noștri petroliști care caută în adîncuri neprețuitul „aur negru".

„Bratia, mi vam pomojem !" Aceste cuvinte izvorîte din inimă și întărite prin fapte au fost rostite de nenumărate ori, atunci cînd oamenii sovietici, asemeni unor frați mai mari, ne-au venit în ajutor să construim din temelii viața cea nouă.

Ele au răsunat într-o toamnă de aur pe lunca liniștită a Trotușului, la Borzești, unde acum, după 8 ani, se înalță – rod al prieteniei și ajutorului sovietic – cea mai mare cetate a chimiei romînești.

„Bratia, mi vam pomojem !" ...Mesajul acestor cuvinte e cuprins azi în rulmenții care poartă marca modernei fabrici de la Bîrlad, în camioanele cu steag roșu pe capotă care străbat drumurile țării. Mesajul acestor cuvinte e cuprins azi în fonta și oțelul Hunedoarei înzestrată cu furnale, cuptoare și laminoare de mare capacitate – surori ale celor din Uniunea Sovietică, în produsele uzinei de la Govora sau ale aceleia de îngrășăminte de la Năvodari, în cimentul de la Bicaz și în țevile laminate la Roman. Caldul lor mesaj prietenesc străbate țara în lung și în lat o dată cu fulgerele kilowaților ce pornesc de la termocentralele din Doicești, Sîngeorgiu de Pădure, Paroșeni, iar în curînd vor călători cu luceferii sorbiți din apele Bistriței.

În anii următori vom primi sprijinul de neprețuit al marelui popor sovietic la construcția uriașului centru siderurgic de la Galați, a combinatelor chimice de la Craiova și Tg. Mureș, precum și la alte uzine și fabrici moderne.

Toate acestea sînt roadele aceleiași mari prietenii...

I. CIURDAȘU

[1] Fraților, vă ajutăm.

Și laminorul de țevi de la Roman, una dintre realizările regimului de democrație populară, a fost construit cu ajutorul Uniunii Sovietice.

PREZENȚE ROMÎNEȘTI

Republica Populară Romînă se bucură zi de zi de un prestigiu tot mai mare peste hotare. Produse ale industriei noastre au trecut dincolo de graniță luînd drumuri lungi, exportate în țări îndepărtate.

La Tîrgul Internațional de mostre din Poznan, deschis de curînd, pavilionul Republicii Populare Romîne s-a bucurat de un mare succes. Aici au fost expuse noi tipuri de utilaj petrolifer, tractoare și mașini unelte, aparataj electrotehnic, mașini agricole, produse ale industriei chimice, vagoane de cale ferată, mobilă, țesături, încălțăminte etc.

Succese deosebite au obținut peste hotare și solii artei și culturii romînești. Turneele Teatrului Național „I. L. Caragiale" în Franța, Italia, U.R.S.S. s-au încheiat cu un succes răsunător. Și unul din teatrele pentru cei mici, teatrul de păpuși „Țăndărică", a făcut o serie de turnee, prezentînd spectacole deosebit de reușite în Cehoslovacia, Albania, R. F. Germană și în Republica Arabă Unită. Mai mult chiar, teatrul „Țăndărică" a ajutat în modul cel mai direct la crearea primului teatru de păpuși egiptean.

Ansamblurile de cîntece și dansuri din patria noastră au făcut cunoscute jocul și muzica folclorică romînească din Franța pînă în R. P. D. Coreeană, din Birmania și Ceylon pînă în R. D. Germană. La concursurile la care au participat ansamblurile noastre, în Țara Galilor sau în însorita Sicilie, juriile au avut același cuvînt de spus: premiul I.

Înfăptuirile R. P. Romîne în toate domeniile de activitate sînt astăzi cunoscute departe peste hotare. Produsele romînești, știința, arta și cultura noastră și-au cîștigat un renume mondial binemeritat.

PRIMELE Distincții Pionierești

Clipe de sărbătoare

17 iunie 1960. Sala de spectacole a Palatului pionierilor din București, prin care s-au perindat de-a lungul anilor sute de mii de copii cu cravate roșii, a devenit din nou neîncăpătoare. În glasurile copiilor se simte emoția zilei sărbătorești. Sînt de față pionieri din multe școli bucureștene. Astăzi, aici, în emoția de nespus a adunării festive, se vor înmîna primele distincții pionierești. Înmînarea lor grăiește despre minunatele calități care caracterizează cea mai tînără generație, pionierii: dragostea fierbinte și devotamentul profund față de patrie și partid, înțelegerea deplină a sarcinii principale — învățătura, adîncul respect față de muncă, sănătatea fizică și morală. Minunați copii cresc în patria noastră! Oțelarii, colectiviștii, minerii sînt mîndri de fiii lor. Despre ce altceva vorbesc notele bune, tonele de fier vechi colectate, puieții sădiți pe străzi, în parcuri, în păduri, hărnicia deosebită dovedită în nenumărate acțiuni pionierești decît despre hotărîrea pionierilor de a fi mereu mai buni, de a deveni harnici constructori ai socialismului, ostași de nădejde ai partidului?

...Prelung, argintiu, răsună goarnele. S-a dat comanda de aducere a drapelului unității de pionieri. Pașii celor din garda drapelului sînt însoțiți de răpăitul ritmic al tobelor. Tovarășa instructoare superioară anunță scopul adunării: înmînarea distincțiilor pionierești unui număr de zece dintre pionierii fruntași ai unității de la Școala de 7 ani nr. 57 din raionul „23 August", unitate ea însăși fruntașă ai cărei pionieri, în majoritate fii de muncitori, și au dovedit în nenumărate rînduri hărnicia. Ia apoi cuvîntul tovarășa Cornelia Dinescu, secretară a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor. Tovarășa Cornelia Dinescu vorbește în cuvinte calde despre nemărginita grijă a partidului nostru față de copiii oamenilor muncii, despre sîrguința cu care pionierii se străduiesc să învețe mereu mai bine, despre felul în care și ei, alături de întregul nostru popor, au întîmpinat cu succese însemnate cel de-al III-lea Congres al partidului. Vorbind despre seriozitatea cu care pionierii se pregătesc în vederea distincțiilor pionierești, tovarășa Cornelia Dinescu evidențiază o serie de succese ale unităților din raionul „23 August" din Capitală, printre care acelea de la Școlile de 7 ani nr. 57, 62, 48, 38, 46. Apoi dă citire celor zece pionieri care urmează să primească distincțiile pionierești. Este greu să descrii entuziasmul cu care întreaga sală — în care se aflau, alături de copii și profesori, părinți, oameni ai muncii — i-a întîmpinat pe pionierii pe al căror piept au fost prinse steluțele dragi: Adriana Mărășescu, clasa a VII-a; Constantin Slavu, clasa a VII-a; Cornel Șerban, clasa a VI-a; Mihaela Săraru, clasa a V-a; Ecaterina Preoteasa, clasa a V-a; Mariana Năstase, clasa a IV-a; Rădița Anton, clasa a IV-a; Constantin Atanasiu, clasa a IV-a; Elisabeta Scarciu, clasa a V-a; Victor Constantinescu, clasa a V-a.

Aplauzele nu mai conteneau. Și în freamătul glasurilor entuziaste cuvintele dragi „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn" au răsunat multă vreme.

AL. OVIDIU ZOTTA

După primirea distincțiilor...

Și Georgeta Alexandru a primit distincția pionierească...

LA ȘCOALA DE 7 ANI Nr. 171

Au fost acordate distincții pionierești și unor pionieri de la Școala de 7 ani nr. 171, din raionul Grivița Roșie din Capitală. Adunarea festivă organizată cu acest prilej a avut loc în sala de spectacole a Casei raionale de Cultură a tineretului din raionul Grivița Roșie. Unitatea de la Școala de 7 ani nr. 171 desfășoară bogate activități pionierești, obținînd însemnate succese la învățătură, în munca patriotică, în activitatea cultural-artistică și sportivă. Pionierii acestei unități au terminat cu note bune anul școlar. Ei au luat parte la numeroase întîlniri cu activiști de partid, cu muncitori fruntași, au vizitat felurite întreprinderi din raion. Participînd la acțiunile patriotice, au plantat un gard viu în jurul școlii, au colectat 18.000 kg de fier vechi, au dat ajutor constructorilor de pe șantierele blocurilor muncitorești.

In fruntea pionierilor care s-au evidențiat în toate aceste prilejuri se află și cei care au primit distincțiile pionierești: Petruța Drăgan, din clasa a VI-a; Georgeta Badea, din clasa a IV-a; Georgeta Alexandru, din clasa a III-a; Simona Bărbulescu, din clasa a VI-a; Dumitru Tănase, din clasa a VII-a; Ioana Vasilescu, din clasa a VI-a.

Acordarea acestor distincții a fost primită cu entuziasm de toți pionierii unității. Ei și-au felicitat cu căldură tovarășii, hotărînd ca pe viitor să învețe și să muncească astfel încît activitatea unității să fie mai bogată, mai interesantă, iar numărul purtătorilor distincțiilor pionierești să crească.

SANDU ALEXANDRU

Indeplinind noi condiții

Una din cele 3 excursii cu durata de 2 zile, la care trebuia să participăm pentru a obține cea de-a doua distincție pionierească, am făcut-o la Cheile Bicazului. Alte excursii vom organiza acum, în perioada vacanței de vară.

DIMA ROMULUS
Școala de 7 ani nr. 1, Moinești, regiunea Bacău

★

Fabricile de porțelan, de ciment și de sticlă din Turda și fabrica de sîrmă din Cîmpia Turzii: acestea sînt cele 4 întreprinderi pe care le-am vizitat, împreună cu unitatea în vederea obținerii distincției pionierești. În vacanță vom organiza și vizitarea unor gospodării agricole colective și de stat din raionul nostru.

EUGEN POPA
Școala de 7 ani, comuna Pirluana de jos, raionul Aiud

★

Mulți pionieri din unitatea noastră participă activ la acțiunile de muncă patriotică pentru îngrijirea și întreținerea școlii, a parcurilor, a spațiilor verzi, ajutînd totodată la construirea unei magazii și a altor cîteva anexe pe lîngă școală. De asemenea, ei au săpat ronduri pentru flori în parcul comunal și au amenajat un mic părculeț în fața școlii.

COSTICA POPESCU
instructor superior
comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea

Prin ajutorul pe care noi, pionierii, l-am dat la plantarea celor 2.800 de puieți, am îndeplinit încă o condiție pentru obținerea distincțiilor pionierești.

VIORICA UNGUREANU
sat Racova, comuna Chetriș, raionul Bacău

ȘANTIER ȘI POEZIE

de Acad G. CĂLINESCU

Ședeam în școala primară într-o bancă ciopîrțită cu bricegele. Școala era dintre cele mai arătoase dintr-un bătrîn oraș cultural, însă mi se părea urîtă și cînd am văzut-o mai tîrziu, am înțeles că era într-adevăr urîtă. Curtea bătătorită n-avea pic de verdeață, copiii veniți din medii felurite se fereau unii de alții, institutorul arunca din cînd în cînd ochii spre ferestrele murdare și era trist. Toți atunci, fiind copii, făceam zburdălnicii, dar un pic din otrava subtilă numită tristețe rodea inimile noastre tinere. Și eram puțini, cîți puteau intra în patru clase strîmte. Aproape un milion de copii anual, aveă să spună mult mai încoace un ministru burghez, nu pășeau pragul școlii. Aproape jumătate din popor nu știa să scrie și să citească.

Azi mă preumblu zilnic prin cartierele muncitorești. Școlile elementare sînt impunătoare și sclipitoare, curțile clocotesc de rîsetele copiilor bine înveșmîntați, bine hrăniți și foarte fraterni unii cu alții, căci aparțin marii familii a oamenilor muncii. Îi văd ieșind spre cîmp împreună cu institutorii lor, uneori într-un autobus. Institutorii nu mai poartă redingotă lustruită, se veselesc și ei cu copiii, dar par niște rude, niște frați mai mari.

Liceele erau clasificate monden. Unele erau de rang mare, altele aproape infamante. Oricît, sufletul generos al tinerilor trecea peste anume îngrădiri, distanța între elevi era simțitoare. O serie era o adunare curat statistică, sufletele nu se amestecau, patruzeci de singurătăți și susceptibilități formau în bănci o clasă de pe catedra căreia răsfoia catalogul îngîndurata singurătate a profesorului, bătut de griji și străin între străini. Liceenii erau odrasle de oameni mai bogați sau mai săraci, uneori, rar, chiar de la țară, însă fii de muncitori n-am întîlnit niciodată. N-am intrat în casa nimănui, ne-am strîns mîinile cîțiva ani ca într-un port, urcîndu-se fiecare trist în altă corabie și dispărînd spre felurite puncte ale orizontului fără să alcătuim o flotă.

Azi, în cartierele muncitorești văd școli medii și licee mixte monumentale și inundate de soare, cu mari curți, cu peluze și alei. Îi întîlnesc și pe acești elevi, gălăgioși și plini de sănătate, mergînd în șiruri, fie la cinematograf, fie spre muzee, îi recunosc la teatru și în sălile de concerte, pe marginile lacurilor, prin librării. Sînt sprinteni în gesturi și fără bolnăvicioasă sfială, profesorii și profesoarele în mijlocul lor par frați și surori mai mari.

Pentru dezvoltarea unei producții industriale și agricole din ce în ce mai mari, puterea populară are nevoie de detașamente puternice de intelectuali, iar pentru saltul de la neștiința de carte la finețea umanismului nou prin toți și pentru toți, pentru înfăptuirea revoluției culturale, orice om al muncii devine student, fabrica se face universitate, universitatea atelier, țara toată o școală.

(Fragment din articolul „Șantier și poezie" apărut în ziarul „Scînteia").

FERESTRE SPRE VIITOR

Clopoţelul sunase sfîrşitul orelor. Era pe la amiază, în ultima zi a clasei a VII-a. Profesorul de geografie le vorbise despre frumuseţile şi bogăţiile patriei noastre, încheind astfel:

— Copii, în anul viitor noi nu vom mai fi împreună. Veţi merge într-o altă şcoală, fiecare după cum vă îndeamnă inima. Unul la o şcoală profesională, altul la o şcoală medie... Vă veţi pregăti pentru o specialitate, pentru o meserie în viaţă. Astăzi sînt atîtea lucruri de făcut în patria noastră! Niciodată nu s-a muncit cu atita elan ca în zilele noastre. Oamenii liberi, descătuşaţi de robia seculară, făuresc adevărate minuni prin munca lor. Vă aşteaptă uzinele patriei, minele ei, sondele, laboratoarele, cîmpurile de mătase. Aveţi unde lucra. Mă uit la voi şi pe mulţi îi şi văd lucrînd în marele centru siderurgic de la Galaţi, fruntaşi în muncă, oţelari vestiţi în toată ţara. Cravata roşie de pe piept o şi văd schimbată parcă în steagul de fruntaş în muncă. Voi, pionierii de azi, sînteţi muncitorii de mîine, neînfricaţi în muncă şi în luptă.

Acum sînteţi ca păsările, zburaţi spre zările larg deschise. Să zburaţi cu încredere, cu pasiune spre munca aleasă. La revedere, copii. Succes!

Ei au rămas în clasă. Nu s-au mai repezit zgomotos spre ieşire. S-a aşternut o lungă tăcere... Şi tăcerea a fost spartă tot de cel mai vesel şi mai vorbăreţ dintre ei: Mircea „mecanicul".

— Eu mă fac mecanic de locomotivă ca tata...

A început să imite pufăitul locomotivei şi zgomotul ritmic al roţilor de tren. Dar, parcă amintindu-şi de ceva, a dus degetul arătător la frunte:

—Stai, că am greşit. Astea sînt locomotive cu aburi. Eu însă, voi fi neapărat mecanic pe o locomotivă Diesel-electrică. Ştiţi ce-i aceea o locomotivă Diesel?... Adică... fără aburi... merge cu curent electric. Se vor fabrica la noi în ţară. Locomotive de 2.100 cai putere fiecare.

Cai putere... Neagu, căruia îi plăceau mult caii, s-a şi gîndit la herghelii. De altfel, visul lui era să se facă doctor veterinar.

— Ce ştii tu? Te miri şi rîzi! i-a zis Mircea. Locomotivele Diesel electrice sînt mai bune ca cele cu aburi. Au viteză mare şi consum economic... Pe toţi am să vă duc în tren. Urcaţi-vă. Vă duc pe fiecare la meseria lui. Şi tot ascultîndu-l pe Mircea, fiecare visa... Se vedeau mari: unul oţelar, unul inginer, unul botanist, unul agronom... călătorind în trenul condus de Mircea...

Dar cîte nu se-ntîmplă cînd începi să zbori pe aripile visului!

Clasa în care stăteau li se păru un vagon şi iată-i cutreierînd cu trenul lui Mircea întinsul patriei.

...Treceau printre pădurile de sonde ale Olteniei.

Cel mai încîntat dintre toţi era Petre. Petrişor, cum îi spune-au cînd era prin clasa a VI-a a VII-a.

— Vedeţi sondele acestea?... Toate sînt automate, vorbea petrolistul Petrişor, acum inginer. Anual se extrag în ţara noastră milioane de tone de ţiţei. Nu este puţin lucru. Şi cu atît mai mult cu cît din el se fabrică şi mase plastice din care ne facem atîtea şi atîtea.

Dar crainicul îl întrerupe:

— Atenţiune, atenţiune! Urmează staţia Tîrgu-Jiu!

Inginerul petrolist îşi ia rămas bun de la foştii lui colegi de clasă şi coboară în lumea sondelor.

Trenul se urneşte uşor, apoi iar, în zgomotul acela ritmic al roţilor trece fulgerător. În urmă rămîn munţi înzăpeziţi, ape de argint, cîmpii şi dealuri ca nişte gheburi de cămile uriaşe. Trenul lui Mircea parcurge distanţe enorme în timp foarte scurt. Podişul Transilvaniei despre care profesorul de geografie le vorbea atît de frumos în anii de şcoală, este minunat, bogat. Unii dintre ei coboară în acest ţinut aşa de frumos şi aşa de încărcat cu bogăţii naturale. Ionică se îndreaptă spre Turda, unde va lucra la producerea cimentului. Tare interesant este să sfărîmi piatra, s-o prefaci în puful acela fin de tot. Semeni cu Sfarmă-Piatră din poveste. Dar visul lui Ionică zboară către toate construcţiile semeţe din ţară.

Ce bucurie e să ştii că prin munca ta contribui la ridicarea de noi locuinţe, noi întreprinderi, noi fabrici! Lucrezi cu mai multă stăruinţă, simţi munca ta legată de munca tuturor muncitorilor de pe meleagurile patriei. Radu pleacă la Mediaş, la întreprinderile de gaz metan, altul spre Baia Mare, în mine.

Locuri minunate pe care oameni minunaţi le fac grădini însorite.

Cîmpurile întinse, colinele dulci sînt brăzdate adînc de tractoare. Cum zgomotul trenului este aşa de uşor că de abia se aude, ajunge pînă la urechile lor zumzăitul cîmpiei ca al unui stup imens. Tractoarele harnice ca albinele vuiesc necontenit. Pămînt negru, îngrăşat chimic, se întoarce în soare brazdă după brazdă.

Intre Nicu şi Sănducu se încinge o discuţie aprinsă: primul este constructor de tractoare, al doilea inginer agronom. Fiecare îşi laudă locul de muncă, meseria aleasă, fiecare este un bun cunoscător al meseriei. Unul cunoaşte toate piesele, toate încheieturile tractorului, celălalt toate culturile care cresc din pămîntul negru bine îngrijit, bine arat.

Unul lucrează în uzinele de tractoare „Ernst Thälmann", gîndind cum vor trece peste mirişti şi peste porumbişti tractoarele făurite de el, celălalt în cîmp, la holde, gîndeşte la colegul lui de şcoală, care făureşte tractoare pentru ca porumbul să fie mai bun, pentru ca oamenii să trăiască mai bine. Nicu vorbeşte atît de înflăcărat, atît de mîndru despre uzina lui, încît Sănducu simte o umbră de invidie.

Dar înţelege bine cîtă dreptate are prietenul său. Îi vine să spună că şi el lucrează într-o uzină a vieţii. Şi n-ar greşi, pentru că şi cîmpurile fără margini, cu toată forfota muncii colectiviştilor, cu brigăzile în întrecere continuă, pentru a munci mai bine, seamănă leit cu nişte imense hale de uzină al cărei acoperiş este cerul albastru. Se gîndeşte la aceeaşi legătură de nedesfăcut dintre muncitorii din uzină şi maeştrii recoltelor bogate. Peste 100.000 de tractoare roiesc pe cîmpii. Producţia totală de cereale şi leguminoase boabe ajunge la 14—16 milioane tone. Numai producţia de grîu ajunge la peste 5 milioane tone, iar cea de porumb boabe la 8—9 milioane tone. Belşugul acesta pentru care lucrează şi Nicuşor şi Sănducu este în întregime al celor ce muncesc.

— Îţi-aduci aminte, Sănducule? Noi îţi ziceam Floarea Soarelui în şcoală. Tot aşa bălai ai rămas...

Locomotiva Diesel îi duce mereu în zborul acesta imaginar şi totuşi atît de real.

Sub tîmpla înegurată a Tîmpei coboară Nicuşor.

Intr-un sat spre Bărăgan, coboară Sănducu — Floarea-soarelui lui.

Cum se îndepărtează printre lanurile de porumb, cu părul lui galben, chiar că seamănă cu Floarea-Soarelui. Ceea ce îi şi face pe colegii din vagon să strige într-un cor, ce e drept cam dezordonat:

— La revedere, Floarea-Soarelui!

Mircea, mecanic vestit în toată ţara, manevrează cu multă iscusinţă locomotiva.

Bărăganul rămîne în urmă, drumul merge înainte.

Tocmai la linia orizontului se zăreşte un oraş minunat, ca în basmele copilăriei. Prin vagoane răsună o voce:

— Atenţiune, atenţiune, urmează gara Galaţi!

Se pregătesc de coborîre.

— Vă aduceţi aminte? În iunie 1960, am citit în proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al P.M.R. despre proiectarea construirii acestui centru siderurgic. Toţi am vrut să venim la muncă aici. Şi iată-ne: visul s-a împlinit. Cu cît entuziasm, cu cîtă dragoste au venit pe acest mal dunărean zidari, tîmplari, ingineri constructori, şamotori, fierari după Congresul al III-lea al partidului nostru! Prin munca lor, prin puterea acestei munci pline de elan s-a ridicat cel mai important centru siderurgic din ţară care este pîrghie hotărîtoare în dezvoltarea întregii economii naţionale.

Stau de vorbă pe peron cu Mircea mecanicul. Se îmbrăţişează, apoi se îndreaptă spre grădinile imense ale florilor de foc: spre oţelării.

. . . .

...Au zburat fiecare acolo unde l-a dus visul. Au văzut bogăţiile patriei, au ascultat glasul conducătorului nostru drag, partidul, şi fiecare şi-a ales un loc de muncă.

Profesorul de geografie a avut multă dreptate.

După ce cunoşti patria noastră, bucuria îţi inundă, nestăvilit, inima.

Îţi se pare o grădină în care omizile au fost strivite: în ea grădinarii îşi îngrijesc florile, pomii.

Îţi se pare o prisacă: în ea albinele îşi îngrijesc stupii din care au alungat trîntorii.

Este şi grădină şi prisacă.

Pionierii care au zburat cu visul în viitor şi al căror martor am fost şi eu, erau din Capitală. Dar sînt convins că şi în Craiova, şi-n Baia Mare, şi-n Iaşi, şi-n Galaţi şi în toate şcolile din oraşele şi satele patriei noastre, s-au născut vise minunate.

Copiii au zburat ca păsările pe cerul primăverii, fiecare unde l-a dus visul.

Zburaţi, copii! Zburaţi cu

siguranţă, vi-i drumul larg deschis. Partidul a limpezit cu lupta lui cerul viitorului vostru. Visele voastre se vor împlini.

Zburaţi, copii!...

GH. D. VASILE

La dimensiunile viitorului

(Citind proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.)

...Parcă stau la o fereastră fermecată
De unde se vede ţara
Ca o mare de cleştar avîntată
Spre o stea — cea mai înaltă,
cea mai curată,
Arzînd ca para.

Bună-dimineaţa, noilor sonde!
Bună-dimineaţa, păduri tinere.
Şantiere şi holde!
Vîntul colindă cu zvon de cîntece
Printre oameni

Cît e zarea de mare...
N-am văzut de cînd sînt atîtea
tractoare,
Atîtea trenuri fulgerînd printre stele—
Printre stelele roşii ale epocii mele.
De pe umerii munţilor,

Prin zarea albastră
Bicazul şi-a îndreptat reflectorul
Spre ţară...
Valuri de lumină inundă şantierele,
sondele, casele...
Sub arcuşul luminii satele freamătă
Ca vioara...
...Parcă stau la o fereastră fermecată
De unde se vede ţara...
Bună-dimineaţa, patrie frumoasă,

Patrie bogată!
Partidul ţi-a adus căldura inimii toată,
Florile fericirii şi primăvara.

MARIN SORESCU
student, anul V, Universitatea „Al. I. Cuza", Iaşi

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.